

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ferdinand de Lesseps.

V Ljubljani dne 15. februarja.

Liki velika splošna nesreča pretresla je pred par dnevi celi svet vest, da je francoska justica neizprosno stigmatizovala kot hudodelca jednega najgenijalnejših Francozov in najslavnejših mož naše dobe. Sodba sodnega dvora Pariškega, s katero je bil sklenjen prvi akt Panamske tragedije, morala je vzbuditi na prvi hip v vsakem čutečem človeku globoko usmiljenje do sivolasnega starčka, ki si je postavil s Sueškim prekopom trajen spomenik v zgodovini človeške kulture, ki je čast in slavo priboril francoski tehniki.

In vendar si je s to tragično sodbo sijajno osvetlila lice francoska justica. Sedeli so na sodnih stolih najboljši francoski patrijote, dvigali je obtožbo jeden najčistejših republikanskih značajev in izvestno je tudi te može v srce bolelo, ko so morali pečat nepoštenja in osramočenja pritisniti na čelo svojemu slavnemu rojaku. A oni so se zavedali svojega uzvišenega poklica, v svesti so si bili, da gleda nanje globoko užaljena republika, da jim je rešiti čast domovine in s krvavečim srcem so sodili in obsodili. Fiat justitia, pereat mundus, ta slavni rek, ki se tolikrat zlorablja, bil je vodilo francoskim sodnikom in trepetaje pričakujejo sedaj, ko je padla njih žrtev, sodbe podli intelektualni prouzročitelji Panamske korupcije. Ako zapeljanega genijalnega moža ni mogla rešiti njegova slava, ako bodo njemu samemu izprosile po trdi a pravični obsodbi milost le njegove nevenljive zasluge za domovino, tedaj brezvestnih njegovih zapeljivcev ne more rešiti ničesar. In ta zavest mora navdajati vsakega poštenjaka in prijatelja dičnega francoskega naroda z iskrenim zadoščenjem. Saj je toli obrekovana republika dokazala s tem postopanjem, da je zdrava v svojem jedru, da so le tuji internacionalni elementi zanesli v Pariz politično in moralno korupcijo, da bo pa energija vnetih francoskih patrijotov skoro izrezala iz narodnega telesa to rak-rano, katero mu

je usekala židovska pohlepnost in brezznačajnost. Prerano so torej triumfovali neprijatelji francoskega naroda in republike in pomlajena, prerajena izšla bo zadnja iz Panamskega škandala. Tudi v Franciji se je glasil zadnje dni rek: „Nemo me impune lacessit“, a tam zagrmela je te besede zapeljanemu velmožu narodna čast in dočim je n. pr. na hawajskih otokih hotela upeljati kraljica geslo: Suprema lex regis voluntas, izrekli so pretekli teden sodniki francoske republike: Suprema lex salus reipublicae. — To je razlika med Francijo in marsikako drugo državo in ker se v Parizu s neizprosno roko razkrivajo grehi, katere drugod skrbno prikrivajo, za to psovali so v preteklih dnevih francosko republiko njeni neprijatelji, da je gujila in godna za smrt.

A da je bilo to obrekovanje, v to nam je najsijajnejši dokaz obsodba Ferdinanda Lessepsa, ki je padel in moral pasti kot prva žrtev mogočnega orkana, kateri je vzbudilo v Franciji osvedočenje, da je v pogibelji republika. Ta orkan očistil bode obnebe nad Francijo in odnesel bode vse, kar je tam nezdravega in okuženega. Boj, neizprosni boj napovedal je politični in moralni korupciji sodni dvor Pariški in isto storil je v imenu republikanskega francoskega naroda v svojem velikanskem govoru republikanec Cavaignac. Vsakogar, kdor nima čiste vesti, čaka obsodba narodova, in nikdo se je ne bo odtegnil, pa naj se skriva danes tudi še v ministerski palači. — Država, ki ima v sebi še tako moralno silo, pa ne more biti nezdrava in zategadelj se tudi francoski republik ni bati za svoj obstoj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. februarja.

Državnozbornske volitve na Češkem.

V Liberskih kmetskih občinah se vršé volitve volilnih mož za nadomestno volitev državnega poslanca. V tem okraju so letos postavili svojega kan-

didata tudi socijalni demokrati in sicer vodjo zmerne frakcije te stranke, dra. Viktorja Adlerja na Dunaju, zoper katerega kandidirajo nemški liberalci posestnika Angstena, dočim nemški nacionalci niso postavili nikakega kandidata. Socijalnodemokratska stranka je že dosegla nekatere uspehe; v jednom okraju so zmagali socijalistični volilni možje z velikansko večino, v nekem drugem so propadli samo za tri glasove, torej je prav lahko mogoče, da zmaga dr. Adler. Ako se to zgodi, pride v državni zbor prvi očitni socijalni demokrat. — Na mesto umrlega dra. Trojana misli kandidirati — dr. Rieger, tako vsaj se poroča nekaterim listom iz Prage; posebno verjetna ta vest pač ni, kakor tudi ne naznanilo, da mislita odpovedati se mandatu mladočeška poslanca Veselý in Mixa.

Najvišje sodišče.

Naredba predsednika najvišjemu sodišču dra. Stremayra, da je vse nenemške spise preložiti na nemški jezik, predno se razdelé referentom, naredila je jako slab vtis zlasti na poljske in češke poslance. „Dziennik Poljski“ javlja, da nameravajo poljski poslanci začeti parlamentarno akcijo zoper to naredbo in isto tako tudi češki poslanci vseh frakcij. Prav lahko je mogoče, da se pri tej priliki združijo Mladočeši, Poljaki in Hohenwartovci zoper nemške levičarje in nacionalce, kar bi bilo, če ne važno, pa vsekakor jako zanimljivo.

Mladočeši in realisti.

Že nekaj časa sem je zapaziti, da takozvani realisti ne soglašajo več popolnoma s svojimi tovariši, radikalnimi Mladočeši, ampak da imajo svoje nazore, katerim bi radi pomogli do veljave. To se še ni pojavilo v državnem zboru, kjer postopa mladočeški klub vedno solidarno, pač pa v poglavitnih glasilih obeh strank, v „Narodnih Listih“ in v „Času“. Dunajski ponedeljski oficijozni list „Extrapost“ naznanja, da se bodo realisti v kratkem popolnoma ločili od Mladočehov, da so že stopili v zvezo s Poljaki in Hohenwartovci in da bi radi se pridružili novi koaliciji vseh slovanskih in konservativnih elementov zoper nemško levico. Odgovornost za to vest ostani imenovanemu listu.

Nemški liberalci in nacionalci.

Pri občinskih volitvah v Lbercah so zmagali, kakor znano, nemški nacionalci, kateri imajo v občinskem svetu 31 glasov, dočim jih premorejo liberalci samo 17. Te dúf se konstituira novi občinski

LISTEK.

Slovensko gledališče.

Zgodovina gledaliških predstav in dramatično književnosti slovenske. S četirimi slikami. Spisal Anton Trstenjak. Izdalo in založilo Dramatično društvo. V Ljubljani. Natisnila Narodna tiskarna. 1892. 8°. Str. 199.

Dramatično društvo naklonilo je letos svojim društvenikom krasno knjigo, s kakeršno se ne morejo ponašati niti nekateri večji narodi, kakor je slovenski. Trstenjakovo delo je veleznamenita in prezanimiva slika iz kulturnega življenja in delovanja našega naroda, korenito in vendar popularno pisana, in komur je količkaj pri srci napredovanje naše na dramatičnem polju, ta se more o vsem natančno in zanesljivo poučiti iz te epohalne knjige.

Pisatelj deli slovensko dramatiko v tri dobe. Prva začenja s Linhartom in sega do ustanovitve „Dramatičnega društva“, druga traje od te ustanovitve do otvoritve novega deželnega gledališča, tretja pa se je šele začela lani na jesen. Tej razdelitvi moremo samo pritrditi. Prva doba, v kateri so bile slovenske predstave le bolj sporadične, je najdaljša, ker traje do l. 1867; v drugi dóbi so bile slovenske predstave nekako društvene, ker ni bilo niti gledališča niti prave gledališke publike in šele v tretji dóbi se je zagotovilo slovensko gledališče s stalnim igralnim osebjem.

Še predno je narod slovenski mislil na svoje gledališče in sploh na predstave v slovenskem jeziku, negovala se je v Ljubljani dramatična umetnost. Prve začetke je zaslediti koncem 16. veka, ko so jezuiti in kapucini uprizarjali pasijonske in druge igre deloma tudi v slovenskem, a večinoma le v nemškem in latinskem jeziku. Posvetna dramatika se je začela v Ljubljani negovati v 17. veku, a bila je samo nemška, šele pozneje se je gojila tudi italijanska opera. L. 1765. ustanovili so deželni stanovi kranjski stalno gledališče in sezidali zanje posebno poslopje, prostorno za 850 ljudj. L. 1846. se je ta stavba prezidala, a zgorela je, kakor znano, dné 17. februarja 1887. l. V tem gledališču so bili gospodarji Nemci in ti so z deželnim odborom vred zastavljali vse svoje sile, da bi udušili in ugonobili drobno cvetko, poganjajočo v tem času, slovensko dramatiko.

Na slovenske dramatične predstave je mislil prvi Žiga Cojz nepozabnega spomina. Oa je vzpodbudil Linharta in tudi sam zlagal slovenske kuplete, a po njegovi smrti ponehalo je vse. Narod je spal smrtno spanje, dokler ga niso prebudili vibarji l. 1848.

Tega leta je bilo ustanovljeno „Slovensko društvo“ in čeprav je priredilo tekom dveletnega svojega obstanka samo dvanaest predstav, je bil vendar storjen važen korak. Uspehi teh slovenskih predstav so vzpodbudili Leopolda Kordeša, da je snoval stalno gledališko društvo. Posrečilo se mu to

sicer ni, a njegovi naporji so dali povod, da je začela Ljubljanska čitalnica prirejati dramatične predstave, iz katerih se je pozneje, leta 1867., rodilo sedanje „Dramatično društvo“.

Novo to društvo, kateremu je bilo namen gojiti produktivno in reproduktivno dramatično umetnost, imelo se je v početku boriti z velikanskimi ovirami. Nedostajalo je igralcev, iger in sploh vsega, kar je treba za gledališke predstave. Društvo je skrbelo za vse, pridobilo dobre igralne moči, nebrot prelagatelj in prosilo dovoljenja, prirejati predstave v deželnem gledališču, kar pa se je doseglo šele l. 1869. Sploh pa je v celi knjigi najbolj žalosten nadrobni popis ovir, katere je delal nemškutarski deželni odbor kranjski razvoju „Dramatičnega društva“. Da bi se Slovenci hoteli za to osvetiti, propadlo bi za malo tednov nemško gledališče v Ljubljani in to za vedno! Tudi ko je „Dramatično društvo“ že imelo dovoljenje, prirejati sem ter tja kako slovensko predstavo v deželnem gledališču, šla mu je še trda, tako da je jelo celo hirati in propadati, zlasti od l. 1880. Od tedaj je šlo vse rakovo pot. Sam Bog, pravi Trstenjak jako primerno, ni mogel trpeti, da se godi Slovincem taka krivica; poslal je ogenj na staro gledališče in tako je zgorelo deželno gledališče dné 17. februarja 1887. „Dramatično društvo“ se je preselilo v staro čitalnico, kjer je prirejalo predstave do lanske jeseni, ko se je preselilo v novo krasno deželno gledališče.

svet in voli tudi novo načelstvo. Sklicevaje se na svojo dosti številno manjšino zahtevali so liberalni občinski svetniki, naj se tudi njihovi stranki dá primerno zastopstvo v predsedstvu in sicer na ta način, da se voli prvim ali vsaj drugim podpredsednikom kakov liberalec. Nacijsionalna večina je to zahtevo odklonila, češ, da razmere v Libercu niso sedaj še take, da bi bilo moči ustreči tej želji. Nemški liberalci so vsled tega negativnega uspeha svoje namere silno togotni, dočim se jim nacijsionalni listi naravnost rogajo.

Vnanje države.

Koburžanova zaroka.

Koburžan je naposled venderle našel kar je tako dolgo iskal — neveste. Kakor smo že sinoči naznanili, zaročil se je Koburžan s princezino Marijo Lujizo bourbonsko, dué 17. februvarja 1870 leta v Rimu rojeno hčerjo vojvode Roberta Parmškega, živečega navadno v Avstriji. Bodoča soproga Koburžanova je baje jako lepa in tudi pogumna, s cer bi se gotovo ne bila odločila za nevarni prestol bolgarski. Stambulov naznanil je ta dogodek takoj v posebni proklamaciji bolgarskemu narodu in kakor se naznanja, naredila je ta vest povsod v deželi najboljši vtis. Bolgari, zlasti tisti, ki priznavajo Koburžana pravim svojim vladarjem in ne usurpatorjem, se nadejajo, da bo ta zveza Koburžana s hčerjo znamenite rodovine utrdila dinastijo in pridobila Bolgarski novih zaščitnikov.

Home-rule.

V ponedeljek izročil je Gladstone angleški poslanski zbornici home-rule predlogo in jo utemeljil v več ur trajajočem krasnem govoru, v katerem je morda zadnjikrat razkril plemenitost svojega srca in svojega mišljenja ter dokazal, da mu je vse življenje bila zvezda-vodnica jedino neskaljena pravica in pravičnost. Navdušenje irskih in liberalnih poslancev je bilo nepopisno. Gladstone začel je svoj govor z dokazom, da je moči v Irski vladati samo na dva načina, z avtonomijo ali pa s silo. Zadnji kabinet je vladal s silo. Prvič, odkar sta združeni Irski in Angleški, sklenil je državni parlament drakonične izjemne določbe in s tem grešil zoper duh in besedilo unijonske pogodbe. Ta pogodba jamči Irski popolno enakopravnost z Angleško, a Angleška se na svojo sramoto ni nikdar držala dane obljube. Pred letom 1885. je bila strauka, zahtevajoča avtonomijo za Irsko, le neznatna, ker so bili do tedaj angleški veleposestniki absolutni gospodarji v deželi, volilski modus pa je bil takov, da je bilo nemogoče dati narodovi volji in želji izraza pri volitvah. Čim se je premenil volilski sistem, prišlo je v parlament od 101 poslancev 85 privržencev home-rulea. Na Angleškem ni še bila nikdar primeroma toliko večina uneta za kako vprašanje, kakor na Irskem. Zmatrati je to za izraz narodne volje in ker je zahteva pravična, naj se ji tudi ugodi. Gladstone bavil se je potem obširno s posameznimi določbami home rule predloge, opozarjajoč, da tudi sedaj predloga v načelu to isto, kakor pred sedmimi leti. Prvi namen home-rulea je, ustanoviti v Dublinu legislativno korporacijo, kateri bode reševati postavljene in administrativne reči Irske, v kolikor se ne tičejo celokupne države. Ne sme pa ničesar ukreniti, kar bi ne bilo državnemu jedinstvu v korist, kar bi bilo zoper enakopravnost obeh kraljestev, kar bi bilo zoper jednako razdelitev državnih bremen, kar bi moglo škodovati narodnim manjšinam. — Home-rule predloga je tako izdelana, da bi, sodeč po človeški previdnosti, stalno uredila razmerje mej Angleško in Irsko. — S to predlogo se ne škodi uniji čisto nič. Pred združitvijo Angleške

To je na kratko povedano vsebina poglavitnemu delu Trstenjakove knjige. Ostali deli so posvečeni razvoju slovenske dramatične literature, notranji zgodovini „Dramatičnega društva“ in gledališkim predstavam po raznih slovenskih krajih. Obžalujemo, da z ozirom na prostor ni bilo pisatelju mogoče baviti se obširneje z izvornimi dramatičnimi spisi — morda je to tudi nalašč opustil, kajti dobrega in veselega bi bil mogel le bore malo povedati. Zapisek prselgateljev iger in zapisek predstav sta sestavljena jako vestno. Tudi vsi ostali deli so temeljito pisani, tako da je pač ni niti najmanjše reči, katero bi bil pisatelj prezrl ali katere bi ne bil definitivno in nedvoumno dognal. Koliko napora in preiskav je bilo v to treba, tega pač ne pojmi nihče, kdor se ni že sam ukvarjal s takim trudapolnim in nevhvaležnim delom.

Knjiga Trstenjakova je okrašena s štirimi izbornimi slikami, predstavljajočimi novo deželno gledališče in tri umotvore Ganglove, s katerimi je ali še bode okrašena ta monumentalna stavba.

Trstenjakovi knjigi ni treba nikakega priporočila, ker se sama priporoča, kakor sploh vsa dela njegova. Člani „Dramatičnega društva“ bodo te knjige gotovo jako veseli in pisatelju zanj hvaležni, tudi če ne vedo, da si je baš g. Anton Trstenjak pridobil največ zaslug za to, da slovensko gledališče tako lepo procvita. Da ni njega bilo, kdo vé, ali bi danes sploh kdo imel priliko spisati tako knjigo.

in Irske ni imel vladar Velike Britanske niti zgodovinskega niti zakonitega prava, posezati v področje irskega parlamenta. Moč in upliv bodočega parlamenta bo omejena, ker se bo bavil samo z lokalnimi irskimi rečmi, vse drugo pa, kar se dostaja verske in osebne svobode, krone, regentstva in kraljevskega namestnika, vojne in miru, deželne brambe, državnih pogodb in vnanjepolitičnih reči, redov in dostojanstev, mejnarodne trgovine, novčnega prava — vse to ne spada v kompetenco irskega parlamenta. Suverenska prava izvrševal bi po tej predlogi kraljevski namestnik, imenovan za dobo šestih let; v izvršilnem svetu imel bi namestnik veto-pravico. V legislativnem svetu irskem bi bilo 48, na osem let voljenih članov. Kdor plača 200 gld. davka na leto, je volilec. V drugi legislativni korporaciji bi bili 103 poslanci, voljeni od sedanjih volilcev na dobo 5 let. Irski ima sedaj v angleškem parlamentu 103 zastopnike, po home-rule bi jih bilo samo 80, a ti bi imeli le omejeno pravico glasovanja. Glasovati bi namreč smeli le pri rečeh, katere se dostajajo celokupne države. Finančna bremena bi se enakomerno razdelila. — Gladstone je zaključil svoj govor, rekši, da je namen predlogi očistiti čast Velike Britanije grdega madeža. Preteklost bodi pozabljena; zbornica naj vzprejme predlogo, sicer pride trenotek, ko nobena sila ne bo zadovala uzdržati sedanjo unijo.

Dopisi.

Iz Idrije, dne 13. svečana. [Izv. dopis.] (Samska veselica, novo društvo.) Pred kratkim poročalo se je Vašemu cenjenemu listu o tukajšnji bolezi, katera je sedaj sicer nekoliko ponehala, vender zahteva še marsikako žrtvo. Med temi je sosebno omeniti dva nenadomestljiva možaka iz delavskih krogov: Karola Vončina in Jerneja Pirca. Bila sta človeka, ki sta mnogo poskusila po svetu in celo v tujih narodih, vender sta ohranila vzgledno, navdušeno ljubezen do svojega naroda. „Bralnemu društvu“ postavila sta temeljni kamen in bila mu vedno zvesta, delujoča člana. Izven društva sta pa povsod, bodisi na delu ali doma, navduševala svoje tovariše za svojo domovino in njene pravice. Želeč jima večni pokoj upamo, da dobita mnogo posuemalcev v delavskih krogih!

Kakor se je že poročalo, prekrizala je ta bolezen marsikakemu veseljaku, plesalcu in plesalki račune, ker vsled te bolezni ni bilo nobene javne zabave razven samske. Samo samci se niso ustrašili ničesar, temveč priredili v soboto 11. t. m. plesni venček — v „Casini“. Kar se tiče splošnega značaja veselice, moramo omeniti, da je bila veselica „izbranih samcev“ po narodnosti brezbarvna — vsaj tak jej je bil sprva namen. Da je pa bila naposled vender nekoliko bolj slovenska, pripomogli so k temu — Nemci. Dočim je povabil samski odbor le izbrane Slovence, vabljeni so bili na veselico vsi Nemci, — seveda izključno v nemškem jeziku. A vkljub temu ponižnemu vabilu se skoro nobeden ni udeležil. Tu imajo Idrijski Slovenci jasen dokaz, da Nemci prezirajo njihovo naklonjenost. Celo tako nedolžne, mnogo preveč internacionalno nadute zabave se niso hoteli udeležiti, dasi so bili vabljeni izključno v nemškem jeziku, dasi je bila prirejena v prostorih nemškega „Casina“. A Slovenci se jim vender-le povsod vsiljujejo, podpirajo njihovo društvo „Casino“, moledarijo za vzprejem va-nj, pohajajo vedno njihove veselice in občne zборе, a v „Čitalnici“ so malokdaj ali pa nikoli. Tu mislimo na večino našega meščanstva, naše inteligencije, kajti „Čitalnica“ in „Casino“ sta zbirališči inteligencije. — Ko je v „Čitalnici“ kak shod, se jedva spravi vkupe dvajsetorico (maximum!) ljudi, a v „Casino“ nobeden ne zamudi. Kdo pa pride v „Čitalnico“? . . . kak uradnik, kak zasebnik in jeden-dva meščana, kot častna izjema drugih. Večina meščanov se pa zmeni za „Čitalnico“, kolikor za lanski sneg. —

Vemo, da smo zadeli v odprto rano in da bode bolnike zabolelo. A nismo mogli od manj, da ne bi jedenkrat javno ožigosali te brezbriznosti in klečeplazenja pred tujci. Upamo, da bode pomagalo.

Že dlje časa bode nekatere narodnjake v oči, da naši trgovci-meščani z velikimi dobički bogatí od žuljev delavcev in kmetov, a se za nje, s par izjemami, nič ne zmenijo, nê v narodnem, nê v gmotnem oziru. Dà, nekdo je celo delal na to, da bi delavcem odpravili žito, da bi potem on imel tem več dobička. To se sicer hvala Bogu ni zgodilo, a pritiska se delavce pa od druge strani v gmotnem oziru. In da bi se prišlo v okom prvič narodni mlačnosti in brezbriznosti, drugič gmot-

nemu pritiskanju, da bi se več ne podpiralo narodnih mlačnežev, brezbriznežev in nasprotnikov, sklenili so nekateri narodnjaki ustanoviti „Konsumno društvo“, da bo preskrbovalo posebno delavce s potrebnim blagom po kolikor možno nizki ceni, in da bode pokupovalo in pošiljalo v svet domače izdelke, kakor n. pr. čipke. S tem se bode Idrijčane bolj združilo in pospeševalo narodno zavest in gmotno blagostanje. To vest je „Slov. Narod“ že pred nekoliko meseci priobčil, a dotičniki, kateri so snovali to društvo, ukrenili so nekoliko počakati, da bi razvideli, se li obrne kaj na boljše. A doslej ni o tem nê duha, nê sluha. Zato pošiljajo tu svoj „ultimatum“. O potrebi in koristi drugi pot. —k.

Domače stvari.

— (Značilna prepoved.) Te dni dokumentovali so nekateri krogi posebno intenzivno svojo skrb za duševni in telesni blagor svojih bližnjikov. Prouzročili so namreč, da se je vsem društvom, ktera so priredila sinoči plesne veselice, zaukazalo od deželne vlade, da se mora ples o polnoči končati. Društvi „Slavec“ in „Ljubljana“ pritožili sta se zoper to novotarijo telegrafično na ministerstvo notranjih zadev, katero je njima in ostalim društvom tudi nemudoma dovolilo ples čez polnočno uro ter tako prevzelo na se grozni greh. — Mi seveda niti za trenotek nismo dvomili, kdo je izposloval to prepoved in prav odkrito rečemo, da vidimo v takih skritih mahinacijah zoper dosedanje vsakoletno nedolžno navado zopet le izraz novodobne versko-socijalne nestrpnosti. Vsako leto se je n. pr. „Sokolova“ maskarada vršila brez ovire na pustni torek, nikdar se ni prepovedal ples čez polnočno uro in nikdar nismo čitali, da bi se s tem žalil verski čut. Tako je bilo pri nas in tako tudi povsod drugod. Sedaj pa so nastopili drugi časi, časi slepega verskega fanatizma, ki vidi pač vsak najmanjši pezdor v očesu bližnjika, ne pa bruna v svojem lastnem očesu. In takih brunov, veliko hujših, nego je ples na pustni torek, naložili bi lahko lepo skladnico!

— (Škofovska petdesetletnica papeževa.) Gospod župan Ljubljanski je ukazal, da je v soboto 18. dan t. m. na večer razsvetliti mestno hišo in druga občinska poslopja povodom praznovanja škofovske petdesetletnice svetega očeta.

— (Slovensko gledališče.) Jutri, četrtek, bode devetintrideseta slovenska predstava te sezone v deželnem gledališči. Pela se bode v drugič opera „Cavalleria rusticana“, za katero je splošno zanimanje v vseh umetnoljubnih krogih Ljubljanskih. Pred opero predstavljalo se bode na večstransko željo drugo dejanje „Valenske svatbe“. Da bode torej gledališče zopet polno, je gotovo.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) napravi prihodnjo soboto dne 18. februvarja pri Maliči v letnem salonu zabavni večer, kamor so vabljeni vsi prijatelji „Glasbene Matice“ in njene zboru. P. n. pevke in pevci imajo v to svrbo posebno pevsko vajo v petek 17. t. m. in sicer ženski zbor ob 7. uri, moški zbor ob 8. uri. Želeti je, da bi se vaja prav dobro obiskala.

— (Maskarada „Slavčeva“) v redutni dvorani uspela se je včeraj vsled ugodnega lokala in dneva do nenavadnega sijaja in daleč prekosiла vse svoje prednice. V jako ukusno s cveticami in tapetami okinčani dvorani bilo je veselo gibanje, ki je trajalo še dolgo čez polnoč. Mask bilo je obilo in večinoma prav ukusnih in elegantnih, tudi nekaj finih moških mask smo opazili. Veliko smeha vzbujale so skupine: Slon in opica, sedem švabov in kongovkiklovni. Plesalo se je prav živahno in je bilo pri kadiriljah, katere je jako spretno vodil g. Sr. Stegnar, okolu 60 parov. Ob polnoči bil je slovesen sprovod mask. Maskerado je počastilo mnogo dostojanstvenikov in drugih odličnjakov, tako: dež. glavar g. Detela, dež. sodišča predsednik g. Hočevanar, podžupan g. Petričič, dež. poslanca gg. dr. Bleiweis in dr. Tavčar, dež. odbornik dr. Papež in več obč. svetnikov. Godbo oskrboval je oddelek vojaške godbe in ker je bilo tudi za restavraco dobro skrbjeno, razvilo se je veselo življenje tudi v postranskih prostorih. S ponosom sme zapisati „Slavec“ včerajšnjo, tako lepo uspelo veselico v svojo kroniko.

— (Maskarada pevkega društva „Ljubljana“) v pivarni Hafuerjevi imela je bolj značaj neprisiljene domače zabave in je kot taka uspela

prav dobro. Salon bil je prav ukusno okinčan z bršlinom in raznimi pevskimi in humorističnimi emblemi in je bila udeležba jako živahna. Bilo je različnih, deloma elegantnih mask in so bili posebno živahni trije klovni, ki so uganjali razne burke. Plesalo se je prav vztrajno in to tudi po polnoči, v posraskih prostorih pa je bilo vse polno. Pri kadri ljah našli smo nad 30 parov. Glede na veliko konkurenco drugih jedrnatih zabav sme se reči, da se je prvi poskus „Ljubljane“ na tem polju obnesel prav dobro. Godbo oskrbel je domači orkester gosp. Piča na splošno zadovoljnost, za dobro postrežbo pa je skrbel g. Hafaer z znano spretnostjo.

— (Iz deželne šolskega sveta.) V poslednji seji dovolile so se nekaterim učiteljem remuneracije in denarne podpore. Knjiga „Metodika zemljepisnega pouka“, ki jo je spisal profesor Fr. Orožen, priznala se je kot dopuščena priročna knjiga za učence in učenke učiteljskega. Oddalo se je nekaj ustanov in razdelilo mej 22 učiteljev državno in deželno subvencijo za zboljšanje šolskih vrtov. Imenovani so bili učiteljem: za tretje učiteljsko mesto na štirirazrednici v Črnomlju g. Fr. Stefančič, dozdani začasni učitelj, in za četrto učit. mesto istotam zač. učitelj g. Lor. Perko; za drugo učit. mesto na dvorazrednici na Raki g. M. Humek, zač. učitelj; za tretje učit. mesto na troirazrednici v Leskovcu g. Fr. Nagu, zač. učitelj; za drugo učit. mesto na dvorazrednici v Spodnji Idriji gospica M. Sigon, zač. učiteljica, in za učitelja in voditelja jednorazrednice v Trzinu g. Ant. Sonec, zač. učitelj. Konečno se je dovolilo, da se ustanovi poseben oddelek za dalje stanujoče otroke na ljudski šoli v Škofji Loki.

— (Na državnih gimnazijah Ljubljanskih) bodo odsej po predlogu dež. šolske oblasti in po odredbi naučnega ministerstva imeli dijaki tri popoldneve v tednu proste, namreč vsak torek, četrtek in soboto.

— (V pomoč brezposelnim trgovskim pomočnikom.) C. kr. trgovsko ministerstvo naznanilo je trgovskim in obrtniškim zbornicam, da se je društvo avstr. trgovskih pomočnikov na Dunaji obrnilo do c. kr. ministerstva notranjih reči s prošnjo, da se mu dovoli skozi dve leti nabirati pri trgovskih pomočnikih darov za posebni ustanovni zaklad, s katerim naj bi se zgradilo zavetišče za brezposelne trgovske pomočnike v krovovinah in deželah, zastopanih v državnem zboru. C. kr. ministerstvo notranjih reči je sporazumno s c. kr. trgovskim ministerstvom ugodilo tej prošnji v toliko, da je nabiranje darov dovolilo skozi jedno leto t. j. do konca februarja 1894. l.

— (Slovenska trobojnica na Vrhniki.) Iz domovine najmlajše udanostne izjave prihaja nam skoro neverjetna vest. Piše se nam namreč, da je tamošnji nemčurski obč. odb. Johann Tischler čutil včeraj potrebo, napraviti se v pustno šemo in da je pustil poleg sebe nositi kot družega pustnega norca — slovensko trobojnico. Vajeni smo sicer v zadnjem času z Vrhnike različnih čudnih vestij, tako da bi nekaj tako užorno narodni trg skoro označili kot „das Land der Unwahrscheinlichkeiten“ — a da bi bilo tamošnje županstvo, ki se šteje vendar za narodno, in tamošnje narodno občinstvo mirno gledalo tako psovanje naših deželnih in narodnih barv, tega nikakor ne moremo verjeti. Prosimo torej nujno pojasnila, temeljitega pojasnila!

— (Novomeška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) je imela pri mnogobrojni udeležbi svoj redni letni zbor dne 9. t. m. Iz poročila načelnštva smo povzeli, da je nje glavno delovanje obstalo v nabiranju doneskov in razposiljanji od glavnega vodstva v Ljubljani doposlanih knjig. Podružnica je našla največ zanimanja pri Novomeščanih, nasprotno se pa okoličani le malo za njo brigajo in je imela udov skupaj 77 in sicer dva pokrovitelja, 16 ustanovnikov in 59 letnikov; pokrovitelja sta g. Viktor Rohman iz Ljubljane in vrlo telovadno društvo „Dolenjski Sokol“; da bi našla veliko posnemovalcev! Občni zbor je izrekel vsem podpornikom, posebno pa gostom v Brunerjevi gostilni in gosp. Antonu Virant-u za nabiranje prostovoljnih doneskov toplo zahvalo in sklenil, prirediti v korist družbe večjo gledališčno predstavo. Soglasno je občni zbor odobril doposiljanje brzojavne izjave k Svetčevem banketu. V načelnštvo za tekoče leto so bili izvoljeni: prvomestnikom: g. Janez Krajec; zapisnikarjem: g. Otmar Skale; blagajnikom: g. Karol Rozman in tem namestnikom: gg. Janez Mechora, Ivan Vrhovec in

Jurij Pfeifer. Zastopnikoma v veliko skupščino sta izvoljena gg. profesorja Novak in Vrhovec. Novo načelnštvo bo glavno skrb in vse moči obračalo v to, da pridobi naša velevažna družba sv. Cirila in Metoda kar mogoče izdatno podporo.

— (Zdravstveno stanje.) V Mojstrani in na Dovjem na Gorenjskem pokazala se je hripa mej otroci in je zbolelo dozdaj 29, večinoma šolskih otrok. Šola se je torej morala zapreti za nekaj dni. Bolezen vendar ni huda in je v kratkem ozdravelo 13 otrok, drugi pa bodo tudi menda v kratkem. Na Dovjem zbolelo je v poslednjem času kakih 25 oseb za bronhitis, vendar ne nevarno.

— (Nemška šola v Brežicah.) Vsa prizadevanja nemčurjev v Brežicah, da bi tam ustanovili nemško šolo, so bila zaman. Ministerstvo razsodilo je na pritožbo Slovencev iz okolice, katerih otroke so hoteli ušolati v nemško šolo v Brežicah, da je v Brežicah premalo nemških otrok, da bi se tam ustanovila nemška šola.

— (Tečaje za cepljenje trt) priredil bode deželni odbor štajerski v Halozah, po predlogu kmetijske družbe štajerske. Naj bi se slovenski vinogradiniki marljivo udeleževali teh tečajev.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolstivrh) na Koroškem je imela dne 13. t. m. v Prevalah dobro obiskan shod. Kot odposlanec glavne družbe govoril je g. Drag. Hribar iz Celja. Vpisalo se je 17 novih članov in se nabralo 7 gld. 80 kr. darov za družbo sv. Cirila in Metoda. Koroški Slovenci gibljejo se navzlic jako neugodnim razmeram, v katerih živijo.

— (Pazite na otroke.) Štiriletni deček Jakob Erni v Trstu požrl je surov bob, ki mu je obtičal v grlu. Prenesli so ga takoj v bolnico in mu morali prerezati sapnik, drugače bi se bil zadušil.

— (V Zagrebu umri je) škof Fran Gašparič v 71. letu svoje starosti. Po smrti nadškofa Mahoviča vodil je Zagrebško nadškofijo. Bolehal je že skoro leto dni. Rodil se je v Zagrebu, kjer je preživel tudi zadnjih 33 let svojega življenja. Bil je podpredsednik kmetijske družbe in predsednik Zagrebške njene podružnice. Več let bil je tudi podpredsednik glasbenega zavoda. S politiko bavil se je še le zadnja leta in bil nekaj časa poslanec in pristaš vladne narodne stranke, kot zastopnik tretjega volilnega okraja Zagrebškega.

— (V Zagrebški stolni cerkvi) so dela v toliko dokončana, da bode prva božja služba dne 19. t. m. v proslavo škofovskega jubileja papeževega.

— (Vztrajni kvartavci) V neki Zagrebški kavarni počela sta dva meščana kvartati takozvani „dardi“ minuli teden v četrtek popoldne ob 2. uri in sta nebala šele drugi dan zvečer ob 5. uri. Kvartala sta torej neprenehoma celih 30 ur. To je vsekako redka vztrajnost.

— (Grozen umor in samomor.) V vasi Splavnica pri Belovaru prigodil se je minuli teden grozen čin. Delavec Simo Tomić udovec in oče treh otrok spoznal je pred kratkim dekle, katero je vzel k sebi kot gospodinjino in živel z njo v divjem zakonu. Ker je pa ona gledala tudi za drugimi, gnala ga je ljubosumnost do obupnega čina. Po noči, ko so vsi spavali, pobil je s sekuro najprej svojo nezvesto ljubo, potem pa vse tri otroke in naposled obesil se je sam na jermen. Zločin zapazili so še le drugi dan proti večeru, ko se je ljudem vendar le čudno zdelo, da ves dan nikogar od Tomičevih ni bilo videti. Sodna komisija našla je na mizi list, ki ga je pisal morilec, predno se je odtegnil sam pravici. Zapisal je, da ga je nezvestoba svoje ljube tako razjarila, da bi bil ubil tudi lastno mater, zatorej je sklenil končati njo, otroke in samega sebe.

— (Redek dogodek.) Iz dolnje Dubrave v Medjumurju poroča se „Obzoru“, da je porodila kmetica Mara Vidaković dete, ki je imelo 2 glavi, 4 roke in tri noge.

— (Razpisane službe.) Pri okrajnem sodišču v Škofji Loki je izpraznjeno mesto vodje zemljiške knjige z dohodki X. činovnega razreda, eventuelno kako drugo jednako ali pa mesto kancelista. Prošnje do 16. marca pri predsedstvu deželne sodišča v Ljubljani. — Pri okrajnem sodišču v Kranjski gori je razpisano mesto sodnega sluga s plačo 250 gld., eventuelno 300 gld., 25% aktivitetno priklado in pravico do uradne obleke. Prošnje do 19. marca pri predsedstvu deželne sodišča v Ljubljani.

Razne vesti.

* (Samo nemške umetnike.) Značilno za nemško nestrpnost je predlog, ki ga je stavil zagrižen German dr. Gödel v mestnem zboru v Gradci, naj se namreč dela na to, da se v Gradci ne engazuje nobenega umetnika, ki je Slovan. Narodna aroganca in borniranost tega predloga je že gorostasna. Nemci sami vedno kriče, da je umetnost mejnarodna, seveda le tam, kjer jim to ugaja. Kam bi pač prišla toli hvalisana nemška umetnost, če bi vsi „nemški“ skladatelji, pesniki, pevci in igralci, ki so slovenskega rodu se spomnili, da so Slovani? Ni nam treba navajati imen, kajti preveč bi jih bilo. Če torej Slovani žalibog množijo germansko glorio, naj se jih proganja v 19. stoletji zato, da pošteno žrtvujejo svoje duševne zmožnosti Nemcem. Obskurne kulturnosce nemške pa, ki služijo svojkrub mej Slovani in v zahvalo mnogokrat še sramote narod, v čegar sredi se jim dobro godi, take naj bi Slovani še podpirali! Značilno je tudi to, da je predlog dr. Gödelna v štajerskih Atenah dobil devet podpor-nikov, enakomislečih germanskih modrijanov.

* (Deželna razstava v Lvovu) bode l. 1894. Poljski klub zahteval bode od vlade podporo 60 000 goldinarjev. Poleg tega pa bode vlada zgradila tri paviljone.

* (Rusko-kitajska brzojavna konvencija.) Kakor se poroča iz Peterburga, sklenila se je mej rusko in kitajsko vlado nova brzojavna konvencija, po kateri se bodejo zvezale kitajske in ruske brzojavne proge po novi prog, ki bode izvedena iz Mandžurije do Kjahte.

* (Grozna smrt.) Sestra slavnega ruskega romanopisca Dostojevskega umrla je te dni v Moskvi na grozen način. Padla ji je iz rok svetilka s petroljem in se ji je valed tega uvela obleka, da je uboga 69letna starka zgorela. Živela je v veliki bedi in so jo pokopali na pokopališču za uboge.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kamnik 15. februarja. Klubu silnemu pritisku združene klerikalno-nemškutarske stranke in okrajnega glavarja zmagala napredno-narodna stranka v 3. razredu brez posebne agitacije prvič pri občinski volitvi in to sijajno. Navdušenje veliko. Slava naprednim narodnim volilcem!

Dunaj 15. februarja. Danes bil otvorjen deželni zbor nižjeavstrijski. Vlada predložila dva zakonska načrta o premembi nižjeavstrijskega deželnega reda.

Rim 15. februarja. Ministerstvo je ukrenilo, da je zoper poslanca in bivšega ministra Bonghija dvigniti obtožbo radi dveh člankov o dolžnostih kralja.

Pariz 15. februarja. Druga panamska pravda začne dne 6. marca pred porotnim sodiščem.

Pariz 15. februarja. Vladni nasprotniki pripravljajo nov škandal, ker policija že več let ni izročila državni blagajnici denarjev, konfisciranih v nedovoljenih igralnicah.

Berolin 15. februarja. Akademija lepih umetnostij izvolila Antona Dvořáka pravim članom.

Berolin 15. februarja. V deželnem zboru pruskem govoril naučni minister dr. Bosse jako energično zoper klerikalne tirjatve, dokazujoč, da je za Prusko rešeno religijozno vprašanje.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica in hranilnica v Trstu registrovana zadruga z omejenim poroštvom je imela v mesecu januarju skupnega prometa 8210 gld. 70 kr., namreč 4658 gld. 83 kr. dohodkov in 3551 gld. 87 kr. izdatkov. Promet pri tem zavodu množi se od meseca do meseca. Zadrugi deleži se vplačujejo tudi leško v obrokib po 1 gld. V kratkem sestavila se bode bilanca in se skliče občni zbor. Železi je le, da se Slovenci pri vsaki priliki poslužujejo svojega zavoda in dajo slovo tujim zavodom. Tu velja bolj ko kje drugod gaslo: Svoji k svojim!

— Rojansko posojilno in konsumno društvo imelo bode drugi redni občni zbor dne 26. t. m. v zgornji dvorani „Zadružne krčme“ v Rojani pri Trstu z običajnim dnevnim redom. V mesecu januarju imelo je društvo denarnega prometa 9100 gld. Razprodalo se je za 1700 gld. jedilnega blaga in za 1000 gld. vina. Novih udov je pristopilo 46, deležev se je vplačalo 49. Novi udje se vzprejemajo v društveni krčmi v Rojani ali pa v zadrugi prodajalnici v ulici Belvedere šte. 3 v Trstu.

— Železnica Osek-Batrina. Bančni direktor Anton Otterburg v Frankfurtu in kulturni svetnik Teodor pl. Kušević dobila sta koncesijo za vicinalno železnico Osek-Batrina s postransko progo Pleternica-Požega. Zgradbeni kapital je določen na 5.300.000 gld. Nova železnica mora biti gotova v dveh letih in pol, torej do konca junija 1896. l.

Opera!
Stev. 39. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 516

V četrtek, dne 16. februarja 1893.
V drugi:
CAVALLERIA RUSTICANA.
(Kmetsko viteštvo.)

Opera v jednom dejanju, uglašil Pietro Mascagni. Besede spisala G. Targioni-Tozzetti in G. Menasci. Kapelnik gosp. Fr. Gerbić. Režiser g. J. Nolli.

V cerkvenem zboru poje iz prijaznosti oddelček pevskega zbora „Glasbene Matice“.
Novi kostumi.

V začetku na mnogostransko zahtevanje **II. dejanje** igrokaza:

Valenska svatba.

Spisala Ludovik Ganghofer in Marko Brociner. Preložil Fr. Svoboda. — Režiser gospod Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 1 gld. 20 kr. Parterni sedeži IV. do XI. vrste 1 gld. Balkonski sedeži I. vrste 1 gld. Balkonski sedeži II. in III. vrste 70 kr. Galerijski sedeži I. vrste 50 kr. Ostale vrste 40 kr. Ustopenina v lože 70 kr. Parterna stojišča 60 kr. Dijaške ustopenice 30 kr. Galerijska stojšča 20 kr.

Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in pri blagajni.

Prihodnja predstava bode v nedeljo, dne 19. februarja 1893.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Javna zahvala.

O priliki moje nezgode došlo mi je od vseh strani toliko izrazov sočutja, da mi ni bilo možno že sedaj vsakemu posebej odgovoriti.

Na prvem mestu mi je izreči najiskrenejšo hvalo vsemu gospodu dr. E. Štajmerju za njegovo spretno in uspešno zdravljenje, kakor tudi gospodu dr. Maroltu za izkazano mi pomoč. Zahvaljujem se pa tem potom tudi najiskrenejšo vsem onim, ki so se me spomnili.

V Borovnici, dne 15. februarja 1893.

Fr. Papler,
nadučitelj.

Tujci:

14. februarja.

Pri **Maličih**: Walter, Knoller, Buchwitz, Czerny, Spielman z Dunaja. — Starkel iz Maribora. — Lehman iz Monakovega.

Pri **Stonu**: Kraus, Hasselhofar, Weil z Dunaja. — Löwe, Bremen iz Prage. — Edelman iz Maribora. — Roblek iz Rudolfovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Montel iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Helly z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. febr.	7. zjutraj	738.4 mm.	5.8 C	brev.	megla	
	2. popol.	737.6 mm.	0.6 C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm
	9. zvečer	738.5 mm.	0.6 C	brev.	d. jas.	

Srednja temperatura -1.9°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.90	99.20
Srebrna renta	98.65	98.85
Zlata renta	117.95	118.90
5% marčna renta	102. —	100.50
Akcije narodne banke	988. —	993. —
Kreditne akcije	324.10	328. —
London	120.95	120.95
Srebro	—	—
Napol.	9.61 1/2	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.69 1/2	5.69
Nemške marke	59.20	59.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	195
Ogerska zlata renta 4%	—	115
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	118
Kreditne srečke	100 gld.	194
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	252

Telovadno in gasilno društvo „Savinjski Sokol“ v Mozirji javi tužno vest, da je sobrat, častiti gospod

MED. DR.

ANTON PAVLIČEK

distriktni in c. in kr. asist. voj. zdravnik v rez.

tukaj dne 12. t. m. ob 9. uri zvečer mirno v Gospodu zaspal.

Priporočamo ga v blag spomin. (186—1)

Mozirje, dne 13. svečana 1893.

Poslovoditeljica

samska, ne preveč mlada, s primernim znanjem, išče se za trgovino z mešanim blagom v obljudenem kraju. — Več v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (177—2)

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škripčna peresa, kreda bela in barvasta, držala za kreda, črtala, črtani listi, brisalne deščice, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beležnice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klinci, preparacijski zvezki, (1024) strgalni gumi. III. (23)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž. Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž. Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž. Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost. Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijnih varov, Plznja, Budejovic, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linc, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 08 „ popoldne iz Kamnika,
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—33)

Prodajalka

(182-2)

vešča slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, išče se **takoj** proti ugodni plači za trgovino z mešanim blagom. Prednost imajo one, katere so že v tem služile ter imajo dobra spridevala. — Pismene ponudbe pošljite naj se pod črko **J. K.** poste restante Ljubljana do 22. t. m.

Karlovoarski mlinci (oblatki),
Vaniljski skladanci (Waffeln),
Lešniški skladanci,

zavoji samo po 80 kr., dobiti je zmeraj sveže pri

ANTONU JEČMINEKU,

specerijska trgovina, (171—2)

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 16.

Naravna dalmatinska vina,

rumena, črna in temnordeča „šiler“ priporoča po jako nizki ceni

Marin Nadilo,

(22—11) vinotržec v Logatci.

Za dobro in točno postrežbo jamči se.

Pristni **mesni ekstrakt** v posameznih kosih po 8 kr. pri **A. Stacul-u.**

Meščanska korporacija v Kamniku

ima na prodaj v gozdu **Bistrici**

100.000 prav lepih 3 in 4letnih smrekovih sadik

tisoč po 1 gld. 50 kr. na mestu; dalje

8000 4letnih mecesnovih sadik

tisoč po 3 gld. na mestu.

(185—1)

Hišne telegrafe,

telefone

in strelovode

napeljuje po najnovejši, zanesljivo delujoči metodi in po najnižji ceni (92 6)

Josip Rebek

ključavničar v Ljubljani.

Vsa posamična dela so vedno v zalogi.

Vabilo
rednemu občnemu zboru

„Notranjske posojilnice“ v Postojini

kateri bo

v nedeljo, dne 19. februarja 1893. l., ob 4. uri popoldne v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnikova.
3. Poročilo nadzorovalnega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov. e) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najljubneje **ravnateljski odbor.**

(103—2)

V Postojini, dne 28. januarja 1893.

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (4—5)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.